

очисних споруд, закладці лісосмуг і буферних зон, витрати по підвищенню ґрунтової родючості тощо [3]. Непрямим шляхом на цю статтю повинні бути розподілені витрати по організації біологічної сівозміни, внесенню компостів, добрив (що не вносяться безпосередньо під окрему культуру), витрати по утилізації відходів, витрати по експертизі виробничого процесу, сертифікації, контролю, витрати по управлінню природоохоронною діяльністю. Розподіл доцільно проводити пропорційно прямим витратам.

Отже, ведення обліку витрат на сільськогосподарських підприємствах, зокрема пов'язаних з рослинництвом, вимагає врахування галузевих особливостей діяльності, що сприятиме спрощенню й ефективності обліку витрат та підвищенню якості продукції рослинництва.

Список використаних джерел:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати» : Наказ Міністерства фінансів України від 31.12.99р. № 318, зі змінами.
2. Методичні рекомендації з планування, обліку і калькулювання собівартості продукції (робіт, послуг) сільськогосподарських підприємств : Наказ Міністерства аграрної політики України від 18 травня 2001 р. № 132.
3. Пеньова О.В. Облік виробництва екологічно чистої продукції рослинництва [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://magazine.faaf.org.ua/oblik-virobnictva-ekologichno-chistoi-produkcii-roslinnictva.html>

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНЯТТЯ «ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА» В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ

Єремян О. М., канд. екон. наук, доцент, Гриненко А. С., магістр, Херсонський національний технічний університет

В умовах реформування бухгалтерського обліку державного сектору та наближення його до міжнародних стандартів, основним елементом діяльності установи виступає налагоджена система бухгалтерського обліку.

Організація бухгалтерського обліку у бюджетних установах, які належать до суб'єктів державного сектору економіки, розпочинається із формування облікової політики тому, що вона є основою ведення бухгалтерського обліку в установі.

Питаннями обґрунтування й формування облікової політики підприємств на сьогоднішній день займаються багато вітчизняних науковців, серед яких Ф. Бутинець, П. Житний, Л. Пантелійчук, М. Пушкар та ін. Вивчення й аналіз наукових праць переконує, що в основному увага науковців зосереджена на визначенні сутності поняття “облікова політика”, дискусіях на тему змістовних складових розділів наказу про облікову політику, хоча ця проблема набагато ширша [2, с. 22].

Поняття “облікова політика” (accounting policies) у міжнародну практику

обліку офіційно було впроваджено в листопаді 1974 р., у зв'язку з прийняттям, а з 01.01.1975 р. - введенням в дію Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку №1 “Розкриття облікової політики” [3]. В Україні поняття “облікова політика” з’явилося в бухгалтерській термінології на початку 90-х років ХХ ст. в результаті перекладу Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку. Потреба в цьому виникла у зв’язку з відмовою України від жорсткої державної регламентації фінансової звітності та введенням національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, адекватних міжнародним [4, с. 19].

Розглянемо визначення поняття “облікова політика” з використанням міжнародних нормативно-правових актів та з урахуванням національних облікових особливостей (табл.1).

Таблиця 1 - Визначення поняття «облікова політика» у національних та міжнародних нормативно-правових актах

Нормативно-правовий акт	Визначення
Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»	Облікова політика - це сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності
Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки»	Облікова політика - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності
Методичні рекомендації щодо облікової політики підприємства	Облікова політика є елементом системи організації бухгалтерського обліку на підприємстві
Закон Республіки Білорусь «Про бухгалтерський облік та звітність»	Облікова політика - сукупність способів і методів ведення бухгалтерського обліку, які використовуються підприємством
Закон Республіки Молдова «Про бухгалтерський облік»	Облікова політика - сукупність основних принципів, якісних характеристик, правил, методів і способів, затверджених керівництвом суб'єкта для ведення бухгалтерського обліку та складання фінансових звітів.
Закон Республіки Armenії «Про бухгалтерський облік»	Облікова політика - сукупність принципів, основ, способів, правил, форм і процедур, застосовуваних з метою ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності

Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» дає наступне визначення цього поняття — сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання й подання фінансової звітності [1].

Визначення за міжнародними стандартами [3] ширше за перше, адже включає “основи, домовленості, правила та практику”, чого немає в відчизняному законодавстві, однак ми вважаємо такі розбіжності є лише проблемою недостатньо точного перекладу з англійської мови і тому “основи та домовленості” близькі за значеннями з принципами, “правила” пов’язані з методами, адже в основу кожного методу покладено певне правило, тобто інструкція дій, а “практикою” можна назвати процедуру.

Також, у МСБО (IAS) 8 йдеться про облікову політику загалом, це пов'язане з тим, що за міжнародними правилами облікова політика, встановлена щодо конкретного об'єкта обліку, вважається окремою обліковою політикою. А виходячи з національного визначення терміна, сукупність таких облікових політик саме і складає єдину облікову політику підприємства.

Аналізуючи дані таблиці можна зазначити, що термін «облікова політика» як в українському законодавстві так і в міжнародному законодавстві передбачає сукупність методів, принципів, правил, способів оцінки, форм і процедур, які використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності за МСФЗ і МСБО. На нашу думку, визначення облікової політики у національних та міжнародних стандартах зменшує її вплив на облікову систему підприємства та вагомість при розв'язанні конкретних практичних завдань.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: за станом на 16. 07.1999 р. / Верховна Рада України. – Офіц. вид. – Київ : Парлам. вид-во, 1999. – 36 с.
2. Кулик В. А. Облікова політика підприємства: набутий досвід та перспективи розвитку [Текст]: монографія / В. А. Кулик. – Полтава: РВВ ПУЕТ, 2014. – 380 с.
3. МСБОДС 8 "Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки" [Електронний ресурс]: Стандарт, Міжнародний документ від 01.01.2012. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_020
4. Свірко С.В. Облікова політика суб'єктів державного сектору: позиції міжнародної теорії та практики / С.В. Свірко // Збірник наукових праць ЛДТУ. – Луцьк, 2009. – Вип. 6 (24). Ч. 1. – С. 65-77.

ОСОБЛИВОСТІ ВІДОБРАЖЕННЯ В БУХГАЛТЕРСЬКОМУ ОБЛІКУ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ НАРАХУВАННЯ АМОРТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Єремян О. М., канд. екон. наук, доцент, Недобер О. С., магістр, Херсонський національний технічний університет

З метою приведення діючої методики та методології вітчизняної системи бухгалтерського обліку бюджетних установ у відповідність до норм та вимог міжнародних стандартів фінансової звітності впроваджено в дію національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі, а з 1.01.2017 року введено в дію новий План рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі [1].

Застосування в обліку цих нормативних документів вимагає роз'яснення механізму відображення господарських операцій, зокрема з руху основних засобів, наявність яких, як найбільш важливої складової активів, є однією з визначальних умов ефективної діяльності бюджетної установи. В науковій літературі досліджено чимало питань щодо класифікації, оцінки, організації